

612 (533 K)

STOBAEVS *Eclogae* iv. 29. 6a et 30 (uu. 1-10). Μενάνδρου·

ἀπολεῖ με τὸ γένος. μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
 μῆτερ, ἐφ' ἐκάστωι τὸ γένος. οἷς ἂν τῆι φύσει
 ἀγαθὸν ὑπάρχει μηδὲν οἰκεῖον προσόν,
 ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
 καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι. 5
 οὐδένα δ' ἔχοις ἰδεῖν ἂν οὐδ' εἰπεῖν ὅτῳ
 οὐκ εἰςὶ πάπποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἂν ποτε;
 εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διὰ τινα
 τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
 τί τῶν λεγόντων εἰςὶ δυσγενέστεροι; 10
 ὅς ἂν εὖ γεγονῶς ἦι τῆι φύσει πρὸς τὰγαθά,
 κἂν Αἰθίοψ ἦι, μῆτέρ, ἐστὶν εὐγενής.
 Cκύθης τις; "ὄλεθρος." ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Cκύθης;

614 (537 K)

STOBAEVS *Eclogae* iv. 31. 30. Μενάνδρου·

ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει
 ἀνέμους ὕδωρ γῆν ἥλιον πῦρ ἀστέρας,
 ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς
 τὰργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον <υ ->
 ἰδρυκάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν, 5
 εὖξαι τί βούλει· πάντα σοι γενήσεται,
 ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα,
 φίλοι, δικασταί, μάρτυρες. μόνον δίδου·
 αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρέτας.